

Homilie Zevende Zondag na Pasen 13 Mei

HA 1,15-17

20a-20c -26

Psalm 103

1 Joh 4,11-16

Joh 17, 11b-19

Lieve mensen

Vandaag worden de prachtige Johannesverhalen, de Davidpsalm 103, een in - leven, in de echte , unieke Godservaring

Hij is de beminnende Vader, zoals Hij Zijn Zoon liefheeft, zo kunnen wij God ontmoeten door Jezuslevensweg na te volgen en te actualiseren....Dit geloven is de Geest van God durven horen.

Uniek in de mensengeschiedenis is de 'ontmoeting met een alles liefhebbende Vader . Jezus liet ons een God ontdekken die niet zozeer de Almachtige, zeker niet de Straffende, de 'Keiharde ' Wetgever is. Jezus en dus onze God is een God van het leven, van solidariteit, van Liefde

Geen God van moord , haat en repressie.

Reeds in Davidpsalm is onze God, de vergevende, de barmhartige, een God die de mens liefheeft, ook in zijn kleinheid, in zijn machteloosheid, in zijn aardse beperktheid ;

Mijn rapport bij de Vader is geen tirade van de rode cirkeltjes rond mijn slechte punten, wel een bemoediging durf in jezelf geloven, zoals ik in U geloof Geloven is meer dan iets kennen, het is ook lovend met elkaar door doen...

4'Liefde' dat heeft de apostel-evangelist Johannes, in de herfst van zijn leven aan de christengemeenschap willen duiden. Liefde als een dialoog, als een wederzijdse zorg tussen mensen, doch ook en vooral als een ontmoeting tussen God en Mens. De mens die waarachtig lief heeft, ervaart des te sterker Gods Liefde. God en mens groeiend in elkaars vertrouwen, zelfs over de dood heen.

Jezus bidt zijn Vader, zijn volgelingen te beminnen, zoals een Vader zijn zoon.... In volle barmhartigheid, in vergeving, steeds nieuwe kansen, geen uitsluiting aan allen rondom ons

Durven wij ook God de kans geven ons te ontmoeten, hoe dikwijls sluiten wij ons niet af voor God

De moderne mens in zijn mateloos zelfbewustzijn, in zijn hoogmoed, in zijn drang naar zelfstandigheid, naar zelf ontplooiing durft God een beperking noemen.

Zo we God niet kunnen grijpen, naar onze hand zetten, niet kunnen begrijpen durft de afwijzing van God de kop opsteken Heden ten dage , vooral in het Westen wordt God als een waanidee omschreven God is dood is de rode draad in het modernistisch denken.

David, Jezus en zovelen na Hen durven God bezingen en danken, vreugde uitstralen omdat zij hopen, verlangen en weten dat God, zijn Gemeenschap, ieder bij zijn naam zal bijstaan, meer zelfs zal beminnen..... in de diepste menselijke zorg voor elkaar zijn er diepe ervaringen van Waar blijf je Vader..... Je bent zo onhoorbaar, zo stil.....wie laat mij JE ervaren?

Zovelen onder ons hebben zo dikwijls de zomaar liefde ervaren in de mensen die zorg voor ons dragen, die zorgende, helende naaste. Zijn we niet tot leven gekomen uit de verwachting, de bezorgdheid van mensen, hoogtepunt van onze geboorte.

Geboren uit mensen die elkaar beloven om dit nieuwe leven te koesteren, te laten uitgroeien tot liefdes bekwame mensen. God zij dank kunnen we de woorden Mama, Moeke, Oma uitspreken als een zekerheid van zorg.

Moederdag is niet alleen de Feestdag van de biologische moeder, maar ook de feestdag van alle mensen die voor het kwetsbare kind zorg dragen

Dank ook al diegene die ons het moederlijke laten ervaren

Aan de zorgdragende een prachtige feestdag

Dank Vader voor dit geschenk